

ת"פ 13643/03 - מדינת ישראל נגד סיוף אבו סלמי

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א סיון תשפ"א
10 יוני 2021

ת"פ 19-03-13643 מדינת ישראל נ' סלמי

לפני כב' השופט רון סולחן

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לאונורה (לני) מונטיליו סגל והמתמחה רן גוריאל

נגד

סיוף אבו סלמי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שחادة ابو מדיעם

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

נגד הנואשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות כדלקמן:

נסיין לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 רישא, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין,
תשל"ז - 1977;

התחזות CADM אחר, לפי סעיף 441 רישא לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד שאיןו ידוע למאשימה, קשר הנואשם עם אחר, כי יגש במקומו לבחינה
פסיכומטרית של המרכז הארצי לבחינות והערכת אוניברסיטת בן-גוריון ויציג עצמו בשם של הנואשם ובפרטיו, וזאת
ב כדי שהאחר, יקבל ציון גבוה בבחינה הפסיכומטרית - ציון שלא עליה בידי הנואשם להשיג בכוחות עצמוו.

בהמשך לקשר הנ"ל ולשם קידומו, בתאריך 01.04.2015, במועד ובמקום הבדיקה, התחזזה אחר לנואשם בכך שהציג
תעודת זהות על שמו של הנואשם, והשתתף בבדיקה במקום הנואשם.

בmeaning לכתב האישום, כפירה ההגנה בעבירות וטענה, כי הנואשם הוא זה שנבדק בשתי הבדיקות - הן בבדיקה המקורית,
ושא כתב האישום והן בבדיקה המשווה, שנערכה בעקבות החשד שהתעוורר כלפיו.

מטעם התביעה הושמעו כלל העדים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

- ע.ת. 1 - מר אמנון בצלאלי - מומחה להשוואת כתב יד ולביקורת מסמכים;
- ע.ת. 2 - הגבי יעל יונה - רכזת מהימנות הערכה וקבע"ט המרכז הארצי לבחינות ולהערכתה;
- ע.ת. 3 - פקד לאה גוז - המعبدת לביקורת מסמכים של האגף לחקירות ומודיעין, המטה הארצי, משטרת ישראל;
- ע.ת. 4 - רס"ב גבריאל מסד - חוקר ביחידת הונאה מחוז דרום של משטרת ישראל.

עוד הוגשו, מטעם התביעה המוצגים הבאים:

- חוות דעת מומחה להשוואת כתב יד, על נספחה, נערכה על ידי ע.ת. 1, וכן תיק עבודה - ת/1;
- דוגמאות מוגדלות שהוכנו מתוך המסמכים שבת/1 (התקבלו כראיות עזר) - ת/2;
- תצלום תעודה זהה של הנאשם - ת/3;
- חוות דעת השוואת כתבי יד מטעם העדה ע.ת. 2 - ת/4;
- הגדלות מתוך דוגמאות כתב היד - ת/5;
- אמרת הנאשם מיום 04.08.2016, שעה 11:00, מסומנת 3 בתיק החקירה - ת/6א';
- טופס הودעה על זכויות חשוד טרם חקירה מיום 04.08.2016, מסומן י"ד בתיק החקירה - ת/6ב';
- אמרת הנאשם מיום 26.02.2018, שעה 12:42 - ת/7א';
- טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה מיום 26.02.201 - ת/7ב';
- בקשה לממן צו לקבלת נתוני תקשורת, בצוירוף הכו, מסומנת כ"ט בתיק החקירה - ת/8א';
- תוצאות מחקרי התקשרות, מסומנים ל"א בתיק החקירה - ת/8ב';
- טופס לוויי למוצגים מיום 27.09.17, מסומן כ"ח בתיק החקירה - ת/9א';
- טופס לוויי למוצגים מיום 18.02.18, מסומן כ"ג בתיק החקירה - ת/9ב';

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

זכ"ד מאת ע.ת. 4 - רס"ב גבריאל מסד - מתאריך 13.02.2018, מסומן כ' בתיק החקירה - נ/1;

זכ"ד מאת ע.ת. 4 - רס"ב גבריאל מסד - מתאריך 13.02.2018, מסומן כ"ד בתיק החקירה - נ/2.

הצדדים הגיעו סיכומיים בכתב, לאחר שניתנו מספר ארוכות לשם כך.

מכאן - הכרעת דין זו.

סקירת התמונה הראייתית

להלן, תובא סקירה של הריאות הדרישות לעניין, לצורך הכרעה בנקודת שבחמלהוקט, שהוא - האם הנאשם הוא אשר נבחן בבחינה נושא כתב האישום.

ראיות התביעה

בחווות הדעת ת/1 קבע המומחה ע.ת. 1, כי לא נמצא זהות בין כתב היד, שבגלוון התשובות אשר סומן על ידו באות א' - הוא המבחן שבחמלהוקט, כלומר - הבדיקה נושא כתב האישום - בין הדוגמאות שנתקבלו לבדיקה; וכי מסקנותיו מבוססת על הבדלים ועל ניגודים בתכונות הכתיבה בין כתב היד שבחמלהוקט לבין הדוגמאות.

בחקירהתו הראשית, הסביר העד המומחה, כי המסקנה אליה הגיע היא הדרגה הגבוהה ביותר במקורה של שלילת זהות בין המסמכים, כלומר - שמדובר בשני כתבי יד שונים.

העד השווה את המבחן שבחמלהוקט אל מול דוגמאות כתב יד וכן רשימת הנבחנים, שם חתם הנאשם. העד הדגים לבית המשפט שינויים בכתיבת אותיות רבות ושותנות, אותן ניתן לראות, גם בעין הדעת, בין הכתב במבחן שבחמלהוקט לבין מסמכי ההשוואה. השינויים הודגמו יפה בדוגמאות המוגדלות - ראיית העזר ת/2. בין היתר, הצבע העד על שינויים משמעותיים באותיות א', ב', ד', ה', ח', מ', ס'. שינויים משמעותיים פחות נמצאו באותיות ע', ת'. בספרות, הדגים העד שינויים משמעותיים בספרות 2, 8.

בחקירהתו הנגדית, סיפר העד, כי עוסק בתחום השוואת כתבי היד מאז כ-43 שנים (כך במועד מסירת העדות).

העד ערך, עד כה, כ-000,7 בדיקות של כתבי יד ולא נמצאה אף אחת מהן טעות רצינית.

עוד סיפר, כי במעבדת השוואת כתבי היד עוברת כל חוות דעת ביקורת של מומחה נוספת.

העד סיפר, כי מכיר את השפות עברית, ערבית ואנגלית. בשפות אחרות, אותן אינו מכיר - יכול לבדוק זהות חתימה או חוות כתבי היד לו קשה לקבוע שונות בין כתבי המסמכים.

עוד הוסיף העד, כי כתב היד בכלל הדוגמאות שנמסרו לו להשוואה, היה עקייבי, גם אם היו וריאציות בין אותיות שהן בגדר "תחום השתנות טבעי של כותב", כלומר - מי שכתב אותיות עלול לכתב אותן מעט אחרת בכל פעם. העד אישר, כי כתב יד יכול להשתנות, באופן מסוים, לאחר זמן אר במרקלה דן - הדוגמאות שקיבלו, נכתבו בהפרש של חודשים ספורים ובכל מקרה, במשך שנה אחת, תקופה במהלך אותה אין חלים שינויים משמעותיים.

העד נשאל, האם מצב רוחו של אדם, או לחץ קיצוני עלול לשנות את כתב היד והшиб, כי מצב נפשי עשוי להשפיע על כתב היד, למשל בפרמטרים כגון גודל האותיות, הרוחניים, שיפוע הכתיבה - אך הדבר לא يتבטא בשינויים מהותיים, שכן הכתב מבוסס על הרגלים.

העד אישר, כי ככל שהוא מוצגות לו יותר דוגמאות - יכול היה לבדוק יותר טוב. עם זאת, הסביר, כי כמו הדוגמאות, שהיתה ברשותו, הייתה מספיק גדולה על מנת לקבוע את מה שכתב בחוות הדעת.

בmeaning לשאלת, האם לא היה עליו להשווות גם תוכן בעברית, השיב העד, כי ככל המסמכים שהועברו אליו להשוואה - היו בשפה העברית ולכן לא היה צריך בכר. כשהנזכר לו, כי באחד המסמכים היה תוכן בשפה העברית השיב, כי לא היה זכות לדוגמה זו, שלא הייתה קשורה להשוואה.

לשאלת בית המשפט, הבahir העד, כי הסבירות שהוחזקו מעתה משתנה אם היו מוצגות לו דוגמאות נוספות היא קתינה ביותר וכי מה שציין קודם לכן, בנוגע לכך שטוב לקבל כמה דוגמאות כדי לנתחן של דוגמאות - היה תיאורתי. העד שבעד מסקנתו, כי דרגת איזה סוג שמאצא במרקלה דן היא הדרגה החזקה ביותר בה נהג להשתמש.

עת. 2, שהיא האחראית על איתור מעשי רמייה מטעם המרכז הארצי לבחינות והערכה, מסרה, בחקירה הראשית, כי קיימות כל מיני בדיקות שנערכות במטרה לגלוות זיופים בבחינות. אחד המקרים בהם תיערכ בדיקה כאמור, היה כאשר המערכת הממוחשבת מנמקת חיוי על שיפור חריג בציון הבדיקה.

ציון הבדיקה הפסיכומטרית נע בין סולם של כ-200 ל-800. במרקלה דן, בבדיקה הראשונה בה נבחן הנאשם, בשנת 2007, זכה לציון 306. לאחר שנה, בשנת 2008, זכה לציון 318. ואילו בבדיקה נוספת בנושא כתוב האישום, שהיתה אמורה להיות המבחן השלישי שעשה - בשנת 2015 - "קפץ" הציון ל-506.

עוד ספירה העדה, כי על פי הנסיך המציג של המרכז, בדרך כלל, יבוא השיפור המשמעותי בין הבדיקה הראשונה לשניה וממוצע הציונים של שיפור מגע עד 50 נקודות. במרקלה דן, השיפור היה מעל 180 נקודות זה חריג.

ענין נוסף שעורר חשד, היה שניי בכתב, שנמסרה בין הבדיקה נושא כתוב האישום לבין הבדיקות הקודמות.

בעקבות החיוויים החרים - זמן הנאשם לביחה חוזרת, שנערכה בתאריך 15.05.2015. בבדיקה זו, זוהה הנאשם על ידי תעודה זהות ביומטרית וכן רישיון נהיגה - ת/3. בבדיקה החוזרת - זכה הנאשם לציון 357. זאת, על אף שהבדיקה החוזרת הכללה בדיקת אותן שאלות, שהופיעו ב מבחן נושא כתוב האישום. הציון, שהושג הפעם, היה תואם עקרונית לציונים, שהיו בבדיקות הישנות.

העדה הבדיקה, בעין הדיות, בשוני בין כתוב היד בבדיקה נושא כתוב האישום לבין יתר הבדיקות.

לאור הנסיבות כל הנسبות הללו - נפסלה הבדיקה נושא כתוב האישום.

כתב היד העברו לבדיקת מומחה.

מספר הטלפון של הנאשם, כפי שנמסר בבדיקה נושא כתוב האישום - הוא: 050-2121046.

העדה הסבירה את חשיבותה של הבדיקה הפסיכומטרית, המשמשת לצורך קבלת לימודי במוסדות להשכלה גבוהה, הן אוניברסיטאות והן מכללות.

בחקירותה נגדית, מסרה, כי אורך הבדיקה הפסיכומטרית שלוש - שלוש וחצי שעות, כשהיא נפתחת במלת כתיבה, שאורכה 35 דקות ולאחר מכן - קיימים פרקים של שאלות "סגורות", ככלומר - שאלות ברירה.

במקרה של הנאשם - נערכה הבדיקה בשפה הערבית.

לנ禀ר הסביר, שהוא מוזמן לבחינה חוזרת, כדי לבדוק את מהימנות הציון. העדה נשאלת, מדוע לא ביקשה מהמומחה לעורר השווואה גם בין הכתב שבמלת הכתיבה ב מבחן, שנכתבה בשפה הערבית והשיבה, כי כל החומר הווער למומחה וכי המומחה בודק בשפה העברית וכן התרכזו במסירת דוגמאות כתוב בעברית.

לשאלה, מדוע התעכבה בבדיקה המומחה - השיבה העדה, כי מועברים אליו תיקים רבים לבדיקה.

לשאלה, אם אין זה יתכן, שישיפור הציון נבע לכך שה הנאשם שיפר את יכולותיו, בין היתר בשפה האנגלית השיבה, שגם אם כך הדבר - "זה לא בסולם שלנו", ככלומר, שיפור הציונים הוא מעבר לרמה המקובלת. העדה הוסיפה, כי אם אכן היה משפר את יכולותיו - היה הדבר בא לידי ביטוי גם בבדיקה החוזרת, שנערכה לו בסמוך לאחר הבדיקה נושא כתוב האישום.

בחקירה החזרת, פירטה העדה את הישגיו של הנאשם בפרקם השונים שבבחינות השונות, וזאת לאור טענת ההגנה, כי שיפר יכולותיו בשפה האנגלית. לדברי העדה - בבחינה הראשונה, שנערכה בשנת 2007, קיבל ציון 68 בפרק האנגלית. בבחינה השנייה, משנת 2008, זכה לציון 67. בבחינה נושא כתוב האישום - קיבל הנבחן ציון 89 ואילו בבחינה החזרת ירד הציון ל-63.

בתחומי החשיבה הכתומית, בבחינה הראשונה, משנת 2007 - זכה הנאמן לציון 73. בבחינה השנייה, משנת 2008 - זכה לציון 76. בבחינה נושא כתוב האישום - זכה לציון 117 ואילו בבחינה החזרת - ציון 81.

בתחומי המילולי - בבחינה משנת 2007 - ציון 57. בבחינה משנת 2008 - ציון 60. בבחינה נושא כתוב האישום - ציון 91. בבחינה החזרת - 74.

בחוות הדעת - ת/4, מטעם העדה המומחית ע.ת. 3, קבעה, כי לא מצאה התאמה בתוכנות הכתיבה בין רישומי כתוב היד בטופס הבדיקה נושא כתוב האישום לבין דוגמאות כתוב היד שקיבלה לבדיקה.

בחקירה הראשית, ספירה העדה, כי משמשת כמומחית בתחום בדיקת מסמכים והשוואת כתבי יד במטה הארץ של משטרת ישראל.

העדה הצביעה על הבדלים נוספים בין כתוב היד בבדיקה שבמחלוקת - נושא כתוב האישום - לבין כתבי היד בדוגמאות שקיבלה לבדיקה, מעבר לאלה שפורטו בעדותו של המומחה ע.ת. 1. בין היתר - פרישת הכתב מרחב: בבדיקה נושא כתוב האישום, הכתיבה מצומצמת, המילים קרובות זו לזה ויש שלוים רחבים מצד שמאל. בכתב היד שנמסרו להשוואה - הכתב פורס על פני כל משbezת התשובה, ומעט שאין שלוים.

הבדל נוסף - נמצא בשיפוע הכתיבה: בבדיקה שבמחלוקת - נושא כתוב האישום - אין כמעט שיפוע בכתיבה. האותיות ניצבות ישירות. בכתב היד שנמסרו להשוואה - יש שיפוע תוך הטיה שמאלית של רוב האותיות.

עוד הבדל נמצא בגודל כתב היד: בבדיקה שבמחלוקת - נושא כתוב האישום - הכתב קטן יותר ובמסמכים, שנמסרו להשוואה - הכתב גדול וטופס את כל המשbezת.

העדה הפנתה להבדלים משמעותיים באותיות ו', ז', י' (בנוגע לאות זו - ההבדל הוא בגובה בה נכתבת לעומת יתר האותיות בשורה), מ', ת'.

הבדל נוסף, שהוא בבדיקה "ניגוד חזק", ככלומר - ניגוד המבוסס על תוכנות בלתי מודעות של הכותב - מtabס על מיקומם של האותיות זו ביחס זו, כיווני הכתיבה ומבנה הכתיבה.

בחקירהתה הנגידית, מסרה העדה, כי עוסקת בתחום השוואת כתבי היד החל משנת 2011 וכי עד כה ערכה, להערכתה, עשרות חוות דעת. כל חוות דעת - עוברת בדיקה נוספת נסافت של מומחה אחר טרם שתצא מהמעבדה. במקרה דנן - נבדקה חוות הדעת על ידי המומחית קרן ניסן. בדיקה נוספת נסافت, ברמה המנהלית - נערכת על ידי ראש המעבדה. הבדיקות הנוספות, אינן מופיעות על גבי חוות הדעת אלא על כריכת תיק העבודה של חוות הדעת.

לשאלה, האם ניתן למצוא אנשים שכתב היד שלהם זהה, השיבה העדה, כי ניתן למצוא אנשים עם כתוב דומה, אך לא כתוב, שהוא זהה בכל המאפיינים ובכל הפרמטרים.

לשאלה, האם אדם יכול לכתוב אותן מסויימות בצורה שונות השיבה העדה, כי קיימות וריאציות בכתיבה, אך יש בסיס משותף לכותב וזאת להיות אדם בוגר מסג' מאפייני כתיבת, שייחודיים רק לו.

לשאלה, האם כתוב ידו של אדם לא משתנה כשהוא מתבגר השיבה העדה, כי הכתב מבוסס על הרגלי כתיבה ומאפייני כתיבה והם נשמרים במשך כל חייו הבוגרים.

לשאלה, האם מצב נפשי משפיע על הכתיבה השיבה, שיש פרמטרים מהם ניתן להזיהות השפעה של מצב נפשי, למשל - כתיבה בצורה לחוצה על הניר; רעד; כתיבת אותיות גדולות או קטנות יותר. אך גם - הרגלי הכתיבה ומאפייני הכתב אינם משתנים.

בדיקות העדה אינה מבוססת רק על אחת אחת, אלא על מכלול הדוגמאות, שהועברו לעיינה.

ההגנה הפנתה את העדה לשינויים מסוימים בין האותיות בדוגמאות, שנלקחו בודדות מהנאשם.

העדה השיבה, כי מדובר בווריאציות שונות, אך לא בניגוד.

העדה אישרה, כי ככל שכתבי היד, שנמסרו לה לבדיקה, מכילות דוגמאות מועטות - זה מקשה על הבדיקה. אך במקרה דנן, מסרה העדה, כי היו די דוגמאות על מנת להגיע למסקנות.

העדה אישרה, כי ביקשה דוגמאות כתוב יד נוספות של הנאשם ממשטרת ישראל והן נמסרו לה.

העדה אישרה, כי הייתה מודעת לכך, שנערכה חוות דעת נוספת במקרה זה, אך לדבריה, לא ידעה מה תוכן חוות הדעת. לדבריה, כל מומחה אחר במעבדה היה רואה זאת גם הוא.

לשאלה, האם העובدة, שהנאשם כתב בשפה, שאינה שפת אמו - עלולה לגרום לשינוי כתוב היד בין מסמכים שונים

השיבה, כי ניתן להבחן למי שאינו כותב בשפת אמו, אך גם במקרה זה נשמרים הרגלי הכתיבה אצל אותו כותב.

בחקירה החזרת מסרה, כי בחולוף שנים רבות - עלול להיות שניים מסוימים בכתב, אך במקרה דנן - הדוגמאות שנמסרו היו ממועדים סמוכים ולא היה מדובר בפער של שנים.

ע.ת. 4 - חוקר ייחידת הונאה דרום, אשר חקר את המקרה, זמין לעדות במועד השני, שנקבע לשםיעת הראיות, וזאת לאחר שבמועד הראשון - ויתר הצדדים על העדתו.

בחקירה הראשית, סיפר העד, על אופן סימון המסמכים והעברתם למעבדה והוגשו באמצעות טפסי הלואוי למומינים ת/9א' - ב' (לאחר שאמרות הנאשם וכן מחקרי התקשרות, עם הצל הנוגע אליהם, הוגשו בישיבת הקודמת, מבלי להעידו).

בחקירה נגדית נשאל העד, מדוע נערך אicon רק בנוגע לאחד מספרי הטלפון שנמסרו על ידי הנאשם והשיב, כי רק לגבי מספר אחד הייתה הצלבה, אל מול המספרים שנמסרו על ידו בבחינות.

כשנשאל, מדוע העביר את חוות הדעת של ע.ת. 1 אל המומחית במטה הארצי - ע.ת. 3 השיב, כי נהג להעביר למעבדה את כל החומר הרלוונטי. העד אף אישר, כי עם העברת המסמכים, הוא נהג לשוחח עם המעבדה ולהסביר מה יש בתיק ומה צריך לבדוק.

לביקשת ההגנה, הוגשו המזכירים המתעדים שיחות העד עם המעבדה - נ/1-ג/2.

בחקירה החזרת דין העד, כי בטופס הלואוי למומינים ת/9ב', המסומן כ"ג בתיק החקירה, נפלה טעות במספר המזג, בכר שנשמטה הספרה 0 בסוף.

פלט מחקרי התקשרות ת/8ב' מפרט מספר לא מבוטל של שייחות ומסרונים, שנוהלו ממספר הטלפון, שמסר הנאשם למרcy הארצי לבחינות והערכה, בשעות התנהלותה של הבדיקה נושא כתוב האישום יותר מ-10 שייחות ואף מספר לא מבוטל של מסרונים. כמו כן, השתמש הנאשם מספר פעמיים בשירות האינטרנט - כל זאת בשעות שבין 14:30 עד 18:00 ביום 01.04.15.

עד כאן ראיות התביעה.

ראיות ההגנה

עמוד 8

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

התביעה הגישה, במהלך פרשתה, את אמרות הנאשם.

בammerה הראשונה - ת/א 6 - אשר נגבהה ביום 04.08.16, מסר הנאשם את מספר הטלפון שלו, את המספר: 058-2121046 ובסבצת "טלפונים נוספים" מסר את המספר: 058-2121046. אמרה זו נגבהה לאחר הייעוץ בעורך דין. גרסת הנאשם הייתה, כי הוא עצמו נבחן בבחינה נושא כתוב האישום וכי בבחינה החזרת - לא השיק כלל.

בammerתו השנייה - ת/א 7 - אשר נגבהה ביום 18.02.18, מסר שוב, בכותרת - את אותם טלפונים שמסר בammerה הקודמת, אך כאשר הוטחו בפניו תוצאות מחקרי התקשרות והaicונים, מהם עולה, כי במועד הבדיקה נושא כתוב האישום לא היה במקום בו ערכאה - השיב, כי יש לו שלושה קווים טלפון והוא מסר את מספריהם. עוד הוסיף, כי המספר המתחל **ב-058** - נמסר על ידו בטעות.

בבית המשפט, בחר הנאשם להעיד - לאחר שהוסברו לו האפשרויות העומדות בפניו ומשמעות הבחירה בכל אחת מהן.

הנאשם סיפר, בחקירה הראשית, כי הוא בן 31, אב לשלשה, סיים לימודי טכנולוגיה רפואי, עבד בבית החולים סורוקה.

הנאשם נרשם ללימודים רפואי ברומניה אך חזר לאחר שנה אחת, לדבריו, לאור כך שהדרדר מצבו של סבו.

בנוסף, לנאשם עסק משפחתי בתחום מחזור המתכוון.

לדברי הנאשם, מחזיק שלושה מספרי טלפון, האחד - היה ברשות סבו, השני - ברשות אשתו, והוא רשום על שמו כדי שיוכל לאתר את מיקומו בכל זמן. בכל פעם הוא "זורק" מספר אחר מהשלשה.

הנאשם ניגש לבחינה פסיכומטרית אך לא קיבל תוצאה, עד שהגיע אליו מכתב שבו נאמר שחייב לגשת לירושלים לעשרות בחינה נוספת. לאחר שעבר את הבדיקה נוספת הנוספת בירושלים, זמן לחקירה ובהמשך קיבל מכתב, כי תיק החקירה נגדו נסגר.

הנאשם לא המשיך לעסוק בנושא הבדיקה הפסיכומטרית היוות שוויון על לימודי האקדמיים וזאת בשל כך שבינתיים החלט להישאר בעבודתו.

בחלוף זמן - זמן שוב לחקירה.

לטענת הנאשם, כל אדם יכול לכתוב בשיטות כתיבה שונות "מרוב לחץ". בערבית יש 10 שיטות כתיבה שונות. ערבי שכתב בשפה העברית לא יכול לכתוב כמו ישראלי אלא כותב בשיפור ויש לו שגיאות.

הנאשם הוסיף, כי אם בבדיקה הראשונה לא היה מדובר בכתב שלו - לא היה ניתן לירושלים לעבור את הבדיקה החזרת.

הנאשם טען, כי אין כל סיבה שיתן לאדם אחר להיבחן במקומו.

כשנשאל בנוגע לפער בין ציון הבדיקה נושא כתב האישום לבין הבדיקה החזרת טען, כי לקריאת הבדיקה הנזכרת בכתב האישום - למד ועבד עם אנשים שהם סטודנטים, העוזרים אחד לשני, אבל בבדיקה החזרת הLR רק כדי "להתפטר מזה" ולקבל ציון, לרשותו "ו' נוכחות".

בחקירתו נגדית, סיפר, כי עבד בבית החולים "سورוקה" בתפקיד "טכני דמים", ככלומר מי שאחראי על נטילת דם ממטופלים. באותה תקופה - עבדה אשתו בתפקיד קלשא מטעם משרד הבריאות.

לדבריו, ביקש לעבור את בוחנת הפסיכומטרי על מנת להשלים עוד תואר, כדי שיוכל להתקדם בעבודתו ואף להרוויח יותר.

לדבריו, על אף שבאותה תקופה - עבד במשמרות בבית החולים - התכוון לבחן תוך כדי המשמרות, כשעובדים אחרים עזרו לו וגם למד בדרך האינטרנט. לדבריו, אין מלאה שושבים ומשכיעים בלמידה, להיות שהוא אב למשפחה והוא עובד.

לדבריו, מאז הבדיקות הראשונות שעבר, החלו כ-9 שנים, במהלך למד באופן עצמאי, עשה מבחנים, נגע בכל תחום "לאט-לאט", "בקטנה כזה".

לדבריו, כשהתקשרו אליו מטעם המרכז הארצי לבחינות והערכתה, אמרו לו שם הוא רוצה לקבל את הציון, עליו להגיע אליהם. למרות זאת, לא שאל מדוע ולא חשב, שמדובר במצב חריג.

לדבריו, אין זכר מה בדיק נאמר לו כאשר הגיע לירושלים, אך מישוי אמרה לו, שליח אדם אחר להיבחן במקומו והוא השיב - שהוא זה שנבחן.

לדבריו, באותו מבחן חזר בירושלים - היה ב"לחץ", לא השקיע, יש שאלות שלא הסתכל עליהם אלא סימן את התשובה והחוליף דף. יתכן גם שהיא לאחר משמרת לילה.

כשנאמר לו, כי פער הזמן בין המבחן נושא כתב האישום לבין המבחן החזר בירושלים היה חדש ומচזה בלבד וכי רמת הידע שלו לא הייתה אמורה לשנתנות, שב על כך, יהיה ב"לחץ" יוכל להיות שהיא עיף מעבודת לילה.

כשהותך בפנוי, שהמדובר היה באותו מבחן שעשה קודם לכן וזה אמר להיות אפילו יותר קל ופחות מלחץ, חזר על כך שלא השיקע בקריאת השאלות והוסיף, שהגיע באיחור ל מבחן החוזר.

כשנאמר לו, שניתן לו את אותו הזמן ל מבחן החוזר השיב, כי היו לו לחצים מהבית ומהמשפחה.

לדבריו, גם כאשר למד ב מכללה באשקלון, היו מצבים של פעים היה לו "צין קופץ".

כשנאמר לו, שגם ב מבחן "אמירים" שעשה (מבחן הבודק את רמת האנגלית בלבד), קיבל ציון דומה לציון בפרק האנגלית ב מבחנים הפסיכומטריים, למעט המבחן נושא כתוב האישום חזר על כך, שה"לחץ" משפיע עליו.

כשהותך בפנוי, שכتب ידו ב מבחן נושא כתוב היד ב יתר הבדיקות וכי שני מומחים העידו על כך השיב - כי יכול לכתוב "עשר סוגים של כתיבה". כשנאמר לו, כי יש תכונות בכתב שאין משתנות השיב, כי הוא שכותב הכל.

לטענתו, בבחינה נושא כתוב האישום היה עם מספר טלפון אחר מזה שמסר במשטרה. מספר הטלפון, שמסר במשטרה - 050-2121046 - נמסר בגין שהוא "תלמיד זמין" ואףלו שהוא לא תמיד אצלו אלא לעיתים הוא בבית. הטלפון עם מספר זה לא היה עליו ביום הבדיקה. הוא היה בבית או בתיקון. אין זכר אם לאחר המבחן - אותו הטלפון חזר להיות עליו באותו היום.

לדבריו, יש ימים שנוטל עמו שני מכשירים - "מה אני מוצא זה אני לוקח". בכל מקרה, אם מוחפשים אותו בטלפון אחר - אשתו מעבירה את הפונים אליו.

לדבריו, אמר לחקירך הראשונה, שיש לו מספר טלפון אחר, אך הוא לא רשם זאת.

כשהותך בפנוי, כי בכל מקרה, שני המספרים שמסר - המספר שמסר בחקירה הראשונה והמספר שמסר בבית המשפט - הוציאו שיוחת בשעות הבדיקה, השיב, כי לפעמים אשתו מתקשרת אליו מספר חסום.

כשהותך בו, כי גם לפני הבדיקה נושא כתוב האישום ישן שיוחת מוקדם בבוקר ומכאן - שעבד במשמרותليلת גם אז - השיב, כי אינו מבין את השאלה.

כשהותך בפנוי, כי מספר הטלפון שמסר בחקירה הראשונה "ט"יל" ביום הבדיקה בגראנד קניון, ברהט, בקיבוץ שובל, באזור רדי-דרום וכי מכאן - שלא היה בבית וגם לא היה בתיקון, השיב, כי מסתובב עם שני טלפונים.

כשנשאל, האם יתכן שאשתו מסתובבת עם הטלפון בשעה 00:30 בלילה מחוץ לבית השיב, כי אם הטלפון הסתובב

בלילה - הוא היה ברשותו.

מטעם ההגנה הוגשו גם המזכירים מאת ע.ת. 4 - נ/נ/2 - המתעדים שיחות שלו עם מעבדת השוואת כתבי יד במטה הארצי.

עד כאן ראיות ההגנה.

טענות הצדדים

התביעה ביקשה לאמץ את חוות דעתם של עדי התביעה 1, 3 - המומחים לזיהוי כתב יד וכן את עדותה של רצצת המהימנות וההערכה במרכז הארצי לבחינות ולהערכה - ע.ת. 2.

התביעה הצבעה על הפער הבלתי מסתבר בין ציון הבדיקה נושא כתב האישום לבין הציון בכל יתר הבדיקות שבוחן השתתף הנאשם, לרבות הבדיקה החזרת ואף מבחן "אמירם" (בנוגע לציון באנגלית).

לטענת התביעה, שני המומחים שבדקו את כתבי היד - עבדו במקצועיות ושללו את טענות ההגנה. בנוסף, כי אין פסול בכך, חוות דעת המומחה ע.ת. 1 הוצאה למומחית ע.ת. 3.

התביעה מבקשת שלא לקבל את גרסת הנאשם, שאינה אמינה ואיינה עקבית.

התביעה טענה, כי לא עליה בידי הנאשם ליתן הסבר מניח את הדעת לפער הציונים ולשוני בכתב היד.

התביעה טענה, כי אין לקבל גרסת הנאשם בנוגע לריבוי מכשירי הטלפון וכי הטלפון שלו הוא המספר שנמסר לה בחקירתו והן במחנן הפסיכומטרי, קרי: 6046-2121046.

התביעה טענה, כי הנאשם נמנע מהביא עדים, שהיו עשויים לתמוך בגרסהו - הן בנוגע לטלפונים; הן בנוגע לטענתו, לפיה למד לבחינה ביחיד עם אנשי צוות אחרים בבית החולים.

התביעה עתרה להרשיע הנאשם, חרף העובדה, כי מדובר בראיות נסיבותיות וזאת, לאור כך - שפרשנותהairauroim היא הפרשנות היחידה המסתברת.

ההגנה טענה לפגמים שונים בעדויות המומחים ע.ת. 1 וע.ת. 3 אשר, לטענתה - לא בדקו את כתבי היד ביסודות הנדרשת, לא בדקו מספיק אותיות ואף הסתפקו כמעט בכתב יד לצורך השוואה.

ההגנה ביקשה לדוחות עדותה של ע.ת. 2 באשר לפעריו הציוניים המקובלים וזאת יהי נתמכה במסמכים כלשם.

ההגנה טענה, כי השוואת כתבי היד הייתה אמורה להיעשות בשפה הערבית, בחלק הבדיקה של כתיבת החיבור וכי הדבר לא נעשה ובכך נפגם כלל "הראה הטובה ביותר".

לטענת ההגנה, עולה מהמוצג נ/1, כי החוקר ע.ת. 4 פנה למומחית ע.ת. 3 בבקשתה, שתוכנה לא הובא לידיית בית המשפט ובנוסף - שלח לה את חוות הדעת של המומחה ע.ת. 1 ובכך היה כדי לפגום במשקל חוות דעתה.

לטענת ההגנה - בוצע איicon למספר טלפון אחד בלבד ולא ליותר המספרים, שמסר הנאשם.

ההגנה טענה, כי גרסת הנאשם הייתה עקבית וביקשה לקבל את הסבירו ולזקתו, ولو מחמת הספק.

דין והכרעה

הריאות שהוצגו מטעם התביעה, בתיק זה - הן ראיות נסיבותות. אין בנמצא עדות ישירה, לפיה - מי שנבחן בבדיקה נושא כתוב האישום - לא היה הנאשם והتبיעה מבקשת ללמדוד זאת מתוך מכלול הריאות שהוצגו.

ברם, אין מניעה להכריע הדיון על בסיס ראיות מסווג זה, כל עוד מובילות הן להיסק הגיוני בדומה קיומה של העובדה הטוענה הוכחה. ראו פרופ' יי' קדמי **על הריאות - הדיון בראוי הפסיכה**, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009 (להלן: "**קדמי - על הריאות**"), חלק II, ע' 791. כוחה הראייתית של ראייה נסיבית אין נופל מכל ראייה אחרת (שם, ע' 792). הרשעה על פי ראיות נסיבותות אפשרית כאשר מדובר במצב המתחייב, על פי היגיון, השכל הישר ונסיען החיים, מהראיות שהוצגו - כמסקנה אחת ויחידה (שם, ע' 795).

במקרה דן - מצוי בבית המשפט, כי אין בנמצא מסקנה הגיונית או מסתברת אחרת לפערים בין הבדיקה נושא כתוב האישום לבין יתר הבדיקות וכןו בין כתבי היד, למעט המסקנה - כי אדם אחר הוא שניגש לבדיקה נושא כתוב האישום ובמקום הנאשם וכשליח מטעמו.

בית המשפט מקבל כמהימנה את עדותם של שני המומחים להשוואת כתבי יד - ע.ת. 1 ו-ע.ת. 3. מדובר בתחום מומחיות הנלמד מתוך פרקטיקה ולשני המומחים - נסיוון עשיר עד מאד בתחום. שני המומחים הגיעו למסקנה דומה - כי ההסתברות, שה厯מבחן נושא כתוב האישום יותר המבחןים - נכתבו על ידי אותו אדם - היא הנמוכה ביותר האפשרית. שני

המומחים ביססו טענתם על מספר מנוגנים של השווה - צורת האותיות; כיוון הכתיבה; גודל הכתב ביחס למשבצות; ועוד. וצוין, כי מעין במוצגים וביחוד בריאות העזר ת/2 ות/5 - ניתן להבחין בדברים גם בעין הדעת.

שני המומחים התייחסו לכלל טענות ההגנה ושללו האפשרות, כי לחץ; עייפות; חלוף השנים; או העובדה - כי העברית אינה שפת אמו של הנאשם - עלולים להוביל לשינוי כלשהו במסקנותם ולטענתם - המדובר במאפיינים בסיסיים של הכתב, שאינם משתנים.

תמיד ניתן לטעון, כי ניתן היה להשווות יותר כתבי יד; יותר אותיות; לעורוך השווה גם של החיבורים; אך לעניין זה - כבר נפסק, שאין בנמצא חקירה מושלמת, אך יש להיזהר מהסתת הדיון מחלוקת באשרו של הנאשם אל האופן בו נערכה החקירה.

ראו, לעניין זה, ע"פ 5741/98 **על נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אכן, המשטרה אמרה לעורוך חקירה מלאה ויסודית ככל שניתן. אולם המשטרה אינה אמורה, ואיןיה מסוגלת, לעורוך חקירה מושלמת בכל מקרה... אם הגיעו למסקנה כי יש בדעה דיאיריות כדי לסתת תමונת אמת ולהוכיח לאורה את האישום, ובנסיבות חמורות נדרש שמסקנה זאת תהיה מקובלת גם על פרקליטות המדינה המגישה את האישום, היא אינה חייבת להמשיך בחקירה עד שתהיה מושלמת.

לענינו, עמדו שני המומחים על כך, שהוצע להם די חומר על מנת להגיע למסקנות.

בית המשפט אינו מוצא פסול בכך, שחוות דעת המומחה ע.ת. 1 הוצאה למומחה ע.ת. 3. ניכר מחוות דעתה של ע.ת. 3, מעדותה ומהמסכים אליהם התייחסה - כי בדקה הדברים באופן עצמאי. אך מכל מקום, יאמր, כי לאחר שמייעת עדויות המומחים - די בכל אחת מחוות הדעת, בנפרד - כדי להביא לקביעה, כי המדובר בכתב יד שונים.

לכל אלה יש להוסיף, כי ההגנה לא מצאה כל להגיש חוות דעת מומחה מטעמה, שייהיה בה כדי לשולח, או אף להטיל ספק בקביעות המומחים מטעם התביעה. הטלת דופי בעדות מומחה, ללא שמצוגת תזה נגדית, הנתמכת בחוות דעת - הגם שהוא אפשרית - על פי רוב, לא תהיה בעל משקל משמעותי.

ראו קדמי, על הריאות, חלק II, ע' 767:

אי הבאת ראה לסתור עדות מומחה, שהובאה על ידי היריב - מותירה עדות זהה לבדה, והכל הוא: "מטעם המשיבים לא הובאה כל חוות דעת מחייבת... לסתור... אם כך מה להם... כי ילינו על מסקנותו של בית המשפט קמא".

(כן ראו שם, הערת שוללים מס' 345 - ע"א 70/88 פז נ' אלון, פ"ד מד(3) 32, וכן, ר"ע 33/86 רפפורט נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) (244)).

לעדויות המומחים מצטרפת עדותה של רצצת המהימנות וההערכה וקצינית הביטחון של המרכז הארצי לבחינות והערכתה - עדת. 2. עדת זו משתמשת בתפקיד שנים ארוכות, כאשר כל חישד לפגיעה בטוהר הבדיקה מגיע לטיפולה. העדה מסרה, כי על פי נסינונה המחזקוי - שיפור ציון בבדיקה והפער בציונים בין הבדיקה נשא כתוב האישום לבין יתר הבדיקות שערכן הנואש - מוגבל ל-40-50 נקודות והפער היה מעל 180 נקודות.

כאן המקום לפרט את הציונים - להם זכה הנואש בבדיקות השונות, בחלוקת לתחומים, לרבות התייחסות לציון נוספים, בבדיקה "אמירים", שהוא מקביל לחלק האנגלית:

ציונים	בחינה ראשונה	בחינה שנייה	בחינה שבMONTH	בחינה שבMONTH	בחינה שבMONTH	בחינה שבMONTH
	ריאיון	מחודש	מחודש	מחודש	מחודש	מחודש
כמותי	09/2007	01.04.15	10/2008	26.05.21	26.05.21	26.05.21
밀ולי	73	117	76	81	81	81
אנגלית	57	91	60	74	74	74
	68	89	67	63	55	55

ודוק: הבדיקה החזרת בה השתתף הנואש פחות מחודשיים לאחר הבדיקה נשא כתוב האישום היה זהה לבדיקה הקודמת, כשהנואש נבחן בה, לאחר שלטענתו כבר נפגש בשאלות קודם לכך ולמרות זאת - נותר פער אדיר בציון. פער זה חוזר על עצמו, בתחום האנגלית, גם בבחן "אמירים", שנערך לאחר הבדיקה החזרת.

כל טענות הנואש - בנוגע להיווטו "לחוץ", "עיף", או כי לא התכוון, ולא יחס ממשועות לבדיקה החזרת - אין תואמות את המסתכת הראייתית ואת נסיוון החיים והיגיון בבית המשפט מקבל דברי העדה, ממנה התרשם ממחזקות ומהימנה, כי גם אם היו נכונים - לא היה בהם כדי להביא לפערם המשתקפים בטבלה.

עדות זו, בהចטרף לעדויות שני המומחים באשר לשוני בכתב היד - אינה מותירה מסקנה מסתברת אחרת זולת - כי לא הנואש הוא שנבחן בבדיקה נשא כתוב האישום.

אשר למחקרים התקשורתיים - בית המשפט אינו מקבל כמהימנה עדות הנואש, הן כללית והן ספציפית באשר למכתשי הטלפון אותם החזיק. הנואש מסר, בחקירהו במשטרת - מספר טלפון אחד כמספר ראשי (המספר הראשוני שהופיע מודפס מכוון ככל הנראה במערכת המשפטית - הנואש עצמו אישר, בעדותו בבית המשפט, כי זה אינו מספר רלוונטי - והמספר שמסר הנואש הופיע בכתב יד במשפטת "טלפונים נוספים"). מספר זה הוא - 050-2121046 ולגביו נערכן האיכון, ממנו עולה בבירור, כי מחזיקן לא שהה באוניברסיטה ב-גוריון במועד בו נערכה הבדיקה נשא כתוב האישום ובנוסף לעלה ממנו, כי נערכו שיחות רבות בשעות בהן אמרו היה הנואש להימצא בבדיקה.

מספר זה הוא גם המספר, שמסר הנאשם בבדיקות השונות שנערכו לו, לרבות בבדיקה החזרת.

אמנם, באמرتו השנייה של הנאשם - מסר שני מספרי טלפון נוספים ובבית המשפט אף הגדיל לעשוות ומסר מספר רביעי, שלטעنته - משמשים אותו חליפות. הנאשם טعن, כי החזיק, ביום הבדיקה, במספר טלפון נוסף, שהוא ברשותו אשתו בדרך כלל. למרות זאת - לא היה בידו להסביר כיצד בשעות בוקר מוקדמות נמצא המכשיר, שלטעنته נותר בבית, באחור בית החולים - שם עבד הנאשם, ככל הנראה, משמרת לילה. עוד לא היה בידו להסביר העובדה, כי חרף דבריו, שהמכשיר נשאר בבית או היה בתיקון - "טייל" המכשיר בנקודות שונות בעיר רהט ובעיר באר שבע במועד הבדיקה.

ההגנה טענה ארוכות בנוגע לכך, שלא הזמין מחקרי תקשורת באשר ליתר המספרים, שמסר הנאשם.

ברם, משמסר הנאשם את המספר, לגביו נערכו מחקרי התקשרות - אך הגינוי ומסתבר, שהיחידה החקירה תזמין המחקרים האמורים בנוגע למספר זה. הנאשם לא טרח להביא לבית המשפט עדימם כלשהם, שיאשרו טעنته, כי החזיק במספר מכשירים וכי החליף המכשירים עם אשתו. מה קל היה להביא, את אשתו לעדות - אך הדבר לא נעשה. הנאשם גם לא הציג מחקרי תקשורת אחרים מטעמו, המוכחים, כי אחד המכשירים האחרים - שהה במקום הבדיקה. כל גרסתו של הנאשם בנוגע למיכליים החלופיים היא כבושא (הועלה רק באמרתו השנייה) והיא אינה לגיונית ואין תואמת את נסיוון החיים וגם לא את הראיות בתיק, שכן - לכל אורך הדרך - תקשרו עם הנאשם - הן היחידה החקירה והן המרכז הארץ לבדיקות והערכתה - באמצעות מספר זה בלבד.

מכל מקום - כפי שנקבע לעיל - די היה בעדויותיהם של שני המומחים וכן רצצת המהימנות וההערכה ע.ת. 2, כדי להריעו הנאשם, גם ללא מחקרי התקשרות, אשר יש בהם כדי לחזק את יתר הראיות, אך הם אינם נדרשים לצורך הרשעה.

כפי שנאמר כבר לעיל - אין בית המשפט מוצא, כי ניתן לבסס ממצא כלשהו על עדות הנאשם, שלא נמצא מהימנה בנקודות רבות ושובות.

בית המשפט אינו מקבל טענת הנאשם, כי לא הבין כלל מדוע הזמין לבדיקה חוזרת.

בית המשפט אינו מקבל כהגינוי את טעنته, כי לא ייחס משמעות לבדיקה החזרת ורשם את התשובות בה כלאחר יד. שכן, הצביע זו דומה לצוינם בבדיקות המוקדמות של הנאשם מהשנתיים 2007 - 2008 וגם לצביע בבחן "אמירים" שנערך לאחר הבדיקה החזרת (בכל הנוגע בתחום האנגלית).

בית המשפט אינו מקבל טענת הנאשם לפערם בלבד, בעיפויות או במידת ההכנה לבדיקה החזרת, לעומת הבדיקה נשא כתוב האישום. עולה מהraiות, כי גם לפני הבדיקה נשא כתוב האישום היה הנאשם משמרת לילה. הנאשם לא

הביא כל ראייה התומכת בטעنته, כי הוכחן לאחת מהבדיקות - לא לזו נושא כתוב האישום ולא לחזרת. הנאשם לא השתתף בקורס הכנה כלשהו. חברי הצוות מבית החולים שלטעنته סייעו לו ללמידה לבחינה נושא כתוב האישום - לא הובאו מטעמו עדות. כפי שמסר הנאשם עצמו - אינו אדם הנוהג לשקיים בלימודיו. אמור מעתה - לא הוכיח ראויות לפיהן היה בסיס כלשהו לשוני במידת ההכנה, במידה הריכוז, במידת העייפות של הנאשם בין הבדיקות השונות ואם קיים שניי - הרי הוא לטובת הבדיקה החזרת, שהה nghèם הגיע אליה לאחר שכבר הבין, שהיתה בעיה עם הציון הקודם והוא אף כללה את אותן שאלות בדיקון שהיו בבדיקה שלפניה, אך שאל פי היגיון ונסיוון החיים - היה אמור להעריך אליה ביתר שאת והיא אף הייתה אמורה להיות קלה יותר בעבר הנאשם.

גם גרסאותיו השונות של הנאשם בנוגע למכתשי הטלפון בהם החזיק - היו מתפתלות, בלתי עקביות ולא הגיוניות.

ההגנה טענה לעקביות בגרסת הנאשם. העקביות היחידה היא העובדה, כי לכל אורך הדרכו טען הנאשם, שהוא שנבחן בבדיקה נושא כתוב האישום. טענה זו היא פשוטה מאוד ולא קשה לשמור על עקביות בנוגע אליה. אך חוסר העקביות עולה בבירור באשר לכל יתר הנסיבות האופפות את הבדיקה, החל משאלת הבדיקה לבחינה; עברו לשאלת, האם הגיע הנאשם לבחינה לאחר משמרתו לילה; שאלת הטלפון בו החזיק הנאשם; שאלת ההבנה בנוגע למטרת הבדיקה החזרת - בכל אלה נתפס הנאשם לשינוי גרסה תכופים, שאינם מותרים מקום לכל מסקנה אחרת, זולות - כי לא מסראמת.

בית המשפט מאמין את עדויותיהם של עדי הتبיעה 1 - 3, וכן את חווות הדעת המפורטות ת/1 (על ראיית העזר ת/2) וכן ת/4 (על ראיית העזר ת/5), ביחס עם עדותה של רצצת המהימנות וההערכה ע.ת. 3. בית המשפט דוחה את גרסת הנאשם.

ה הנאשם אישר, בעדותו, כי נדרש לצוין הפסיכומטרי כדי לשפר את השכלתו ואת תנאי השכר שלו. את הציון הפסיכומטרי - ביקש הנאשם לקבל תוך שארור יבחן במקומו, ככלומר - על ידי מעשה מרמה. מעשה המרמה לא צלח וכן - הוועמד הנאשם לדין בחלופה של נסיוון לקבלת דבר מרמה.

אשר לעבירה הנוספת נושא כתוב האישום - על פי מצאי בית המשפט בהכרעת הדין - הנאשם לא התקיים פיזית לבחינה נושא כתוב האישום. ברם - לעניין זה, המסקנה היחידה האפשרית, העולה מהתוצאות הניסיוניות - שלח הנאשם אדם אחר להיבחן, כשאotto אדם התזהה לנายน.

סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קובע "מבצע העבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר". בית המשפט מקבל טענת התביעה בסיכוןיה, כי מעשה ההתחזות בוצע על ידי הנאשם באמצעות אחר. בנסיבות אלה - אין מניעה להרשיעו גם בהוראת החיקוק מס' 2 בכתב האישום.

לאור כל האמור - מרשיע בית המשפט את הנאשם בעבודות ובעבירות שבכתב האישום, כשבנוגע להוראת החיקוק מס' 2 בפרק ב' לכתב האישום - ירושע בה הנายน בצירוף עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה היום, כ"א סיון תשפ"א, 01 יוני 2021, במעמד הצדדים.